

ת"פ 56755/06/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד עמאירה, צאייל וואודה

בית משפט השלום בנצרת

29 יוני 2014

ת"פ 56755 מדינת ישראל נ' עמאירה ואח'

56787-06-14

בפני כב' השופטת עד' בambilיה - אינשטיין
המאשימה מדינת ישראל
נגד

הנאשמים 1. מוחמד עמאירה
2. צאייל וואודה

nocchim:

מטעם המאשימה: מתמחה איוב טרבייה

מטעם הנאשמים: הובאו וע"י ב"כ עוזר עתאמנה מהסנגוריה הציבורית.

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

על יסוד הודהתם, אני מרשינה את הנאשמים במיזוגם להם בכתב האישום.

<4#

ניתנה והודעה היום א' تموز תשע"ד, 29/06/2014 במעמד הנוכחים.

עד' בambilיה - אינשטיין, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

עמוד 1

גזר דין

ביחס לנאשם 2

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה נשוא כתוב האישום שענינה כניסה לישראל שלא כחוק.

הודהת הנאשם הייתה על דרך הסדר טיעון, במסגרתו הגיעו הצדדים להסכמות גם באשר לעונשה הרואה והם עותרים בפניי עתה לכבדו.

מחוד אצין לחומרה מהות העבירה אותה עבר הנאשם. מאידך אצין לקולה הודהת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר והעדר עבר פלילי.

בנסיבות אלה מצאת כי הסדר הטיעון הינו ראוי, אינו נוגד את תקנת הציבור, אינו חריג ממתחם העונש ההולם ולפיכך אני רואה לכבדו.

אשר על כן, הנהני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מטילה על הנאשם מאסר בפועל למשך 32 ימים, בגין ימי מעצרו מיום 14.6.27 עד היום.
2. אני מטילה על הנאשם מאסר לתקופה של חודש וחמש על תנאי למשך שניםיים שלא יעבור על העבירה בה הורשע.
3. הנהני מחייבת את הנאשם לחתום על התchiaבות בסך 1,000 ₪, שלא יעבור, במשך שנה מהיום, על העבירה בה הורשע. אם לא יחתום הנאשם על התchiaבות כאמור תוך שבוע ימים, יאסר למשך 14 ימים ומאסרו ירוצה במצטבר לכל מאסר אחר שהוא מרצה עתה.

זכות ערעור תוך 45 ימים בבית משפט המחויז בנצרת.

ניתן והודיע היום א' تمוז תשע"ד, 29/06/2014 במעמד הנוכחים.

עד' בambilיה - אינשטיין, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

ביחס לנואשם 1

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה אשר יוכסה לו בכתיב האישום שהינה כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סע' 12(1) לחוק הכניסה לישראל תש"ב 1992.

טייעוני הצדדים:

בטיעונו לעונש הדגש ב"כ המאשימה את חומרת העבירה שבה הורשע הנאשם והשלכות שיש לה על ביטחון המדינה. לטענותו, לא הוכח כי נכנס למטרות עבודה, בעברו עבירה דומה ובעת ביצוע העבירה דין היה תלוי ועומד נגדו מסר מותנה בר הפעלה שלא הרתיעו. ב"כ המאשימה הוסיף כי מתחם העונש ההולם הנה בין חדש מסר בפועל לבין 6 חדש מסר בפועל. לדבריו, לאור עבשו של הנאשם יש להחמיר בעונשתו בתוך אותו מתחם ואין לראות מצבו צזהה לזו של הנאשם 2 בתיק זה.

ב"כ הנאשם 1 ביקש להורות על מסר לתקופה קצרה ולהפעיל את המסר המותנה בר הפעלה בחופף לעונש המסר שיטול בתיק זה. הסגנור הפנה לגילו הצער של הנאשם, לעובדה שבבערו הרשעה אחת נוספת בעבירות שב"ח, ללא עבירות פליליות נלוות לא בתיק זה ולא בתיק הקודם. עוד הפנה לביעוינו הכלכלית של הנאשם 1 וטען כי נכנס לישראל למטרות פרנסה בלבד. הנאשם טען לקיומו של נסיבות אישיות מצדיקות התחשבות.

עמדת החוק:

1. בהתאם לתיקון 113, סעיף 40ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, העקרון המנחה בעונשה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, בין סוג ומידת העונש שיטול עליו.
2. בהתאם לסעיף 40 ג (א) לחוק, בקביעת מתחם העונשה יש ל勘ח בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות העונשה הנווגת והנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40 ט לחוק.
3. בהתאם לסעיף 40 ג (ב) רישא לחוק, בתוך מתחם העונש ההולם, יקבע העונש המתאים לנואשם בהתחשב בנסיבות שאין קשרו ביצוע מעשה העבירה, כמפורט בסעיף 40 יא לחוק.
4. בהתאם לסעיף 40 ג (ב) סיפה לחוק, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום לפי הוראת סעיף 40 ד לחוק או משיקולי הגנה על שלום הציבור לפי הוראת סעיף 40 ה לחוק.

קבעת מתחם העונש ההורם:

5. כאמור, בקביעת מתחם העונש ההורם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה הענישה הנוגעת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה של כניסה לישראל שלא כדין הוא זכותה וחובתה של המדינה להגן על בטחונה ועל גבולותיה מפני הנכנסים לשטחה באופן בלתי חוקי.

אודות הסיכון הנובע מעבירה זו, נקבע ברע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (פורסמו במאגרים המשפטיים):
"בתי המשפט מנסים, יחד עם המדינה כולה, להתמודד עם תופעת השהייה הבלתי חוקית. אין צורך להיות מומחה בבחון על מנת להבין כי לשהייה בלתי חוקית אוסף של מגרעות: ראשית - היא הפרת החוק, וזה רעה חולה, ולא זו בלבד אלא יש בה פוטנציאלי ברור לסיכון בטחוני, והוא דברים מעולים; ואין מדינה עלי-child שלא תאבק בנוכנים לשטחה באופן בלתי חוקי, לא כל שכן אם יש מהם העולמים לסכן את בטחונה ואף סיכנהו". דברים דומים נאמרו במסגרת רע"פ 4088/13 **הדרי נ' מדינת ישראל** וברע"פ 3683/13 **חוישה נ' מדינת ישראל** (פורסמו במאגרים המשפטיים).

מן הפן الآخر, אין להתעלם מן המזciות הכלכלית הקשה בשטחי הרשות הפלסטינאית, המובילת למצוקת אבטלה ועוני ומהוा לא אחת גורם לכינסה לישראל ללא היתר.

6. את מידת הפגיעה של מעשי הנאשם בערכיהם המוגנים, ניתן לבחון בראש נסיבות ביצוע העבירות. לא הוצאה בפני ראייה למטרת כניסה הנואם לישראל שלא כדין. עם זאת, הנאשם טען כי כניסה לישראל הנה למטרות פרנסה וכפי שצוו לעיל, בית המשפט עיר לקיומה של בעיה כלכלית בשטחי הרשות.

אין מחלוקת כי הנאשם נכנס לישראל שלא כדין, אולם לא ביצע כל עבירה נלוית.

על רקע הנסיבות האמורות, הנני קובעת כי הפגיעה בערך המוגן הנה ברף הנמור.

7. ביחס למדיניות הענישה הנוגעת בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, ללא עבירות נלוות, ניתן לעיין ברע"פ 3683/13 **עוואד חוות נ' מדינת ישראל**; רע"פ 4088/13 **חומרד הדרי נ' מדינת ישראל**; רע"פ 3173/09 **מוחמד פראגין נ' מדינת ישראל**; רע"פ 3674/04 **abbo סאלם נ' מדינת ישראל**, ע"פ (ב"ש) 7437/04 מדינת ישראל נ' גטא מסחר; ת"פ (נצח) 17808-02-12 מדינת ישראל נ' נאסר קמאמי, עפ"ג (ו-מ) 12-09-50689 הצלין נ' מדינת ישראל, עפ"ג (ת"א-יפו) 64072-12-12 מדינת ישראל נ' רבבה, עפ"ג (ת"א-יפו) 37323-12-12 מדינת ישראל נ' חמזה, ת"פ (ת"א) 57980-01-13 מדינת ישראל נ' עויס, ת"פ (נצח) 31928-07-12 מדינת ישראל נ' ابو זיד, ת"פ (ח'י) 3635-08-12 מדינת ישראל נ' ابو עדיז, ת"פ (ח'י) 3635-08-12 **מדינת ישראל נ' עפאנוה** (פורסמו במאגרים המשפטיים).

בבית המשפט המחוזי בניצרת התייחס למתחם הענישה בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, כאשר לא נלווה לה עבירות נוספת, וכשמדובר בשהייה לצרכיו פרנסה על רקע מצוקה כלכלית, וקבע בע"פ (נצח') 12-07-41708 מדינת ישראל נ' מוחמד עטאללה (פורסם במאגרים המשפטיים), כי מתחם העונש ההולם הנה מסר בפועל לתקופה שבין 30 ימי מסר בפועל לבין 6 חודשים מסר בפועל.

באותנו מקרה הוטלו 4 חודשים מסר בפועל, על רקע עברו המכבד של המשיב בעבירות דומות.

מתחם דומה נקבע במסגרת עפ"ג (מרכז) 57019-07-12 מדינת ישראל נגד פארס גבר (פורסם במאגרים המשפטיים).

במסגרת החלטת פראגין שהובאה לעיל, פסקה כ"א לפסק הדין, נקבע מדריך ענישה בעבירות שב"ח.

8. בהתחשב בחומרת העבירה דנן, בנסיבות ביצועה, מידת אשמו של הנאשם, בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוגעת, מתחם העונש ההולם לעבירה שככutive האישום, בנסיבות, הנה: מסר בפועל לתקופה שבין 30 ימי מסר בפועל לבין 6 חודשים מסר בפועל ועונשים נלוויים.

9. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את נסיבות המקרה, לא מצאתי כי במקרה זה יש מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם.

העונש המתאים לנאים:

10. כאמור לעיל, בגין העונש המתאים לנאים בטור מתחם העונש ההולם, רשאי בית המשפט להתחשב בקיומן של נסיבות שאיןן קשרות בביצוע העבירה.

11. הנאשם בחור צעיר, בעברו הרשעה אחת בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, עבירה שנייה זהה לזה שלפני.

את העבירה נשוא תיק זה ביצע הנאשם בעת שמסר על תנאי בר הפעלה בגין אותה עבירה היה תלוי ועומד כנגדו.

12. אתחשב לפחות בנסיבות האישיות של הנאשם ובגלו הצעיר.

13. עוד אתחשב בהודאת הנאשם בהזדמנויות הראשונה ובחסכון זמן ציבורי יקר.

14. לאחר שבחןתי את הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגת, את הנسبות הקשורות ביצוע העבירות, את הנسبות שאין קשרות ביצוע העבירות, ומושל ראיית לחרוג ממתחם העונש ההולם, הנני מטילה על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

- א. הנני דנה את הנאשם למאסר בפועל למשך 32 ימים.
- ב. הנני מורה על הפעלת עונש של מאסר חדש כפי שנפסק על תנאי בימי"ש שלום בתל אביב.upo ביום 28.8.13 בת"פ 41469-08-13 זאת לריצוי בחופף ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל בתיק הנוכחי, כך שscr כל תקופת המאסר בפועל תעמוד על 60 ימים.
- ג. מתוקופת המאסר הכלולת, למשך 60 ימים, תנוכה תקופת מעצרו מיום 27.6.14 עד היום.
- ד. הנני מטילה על הנאשם חודשיים מאסר זהה על תנאי למשך שנתיים וה坦אי הוא שלא עבר על העבירה בהן הורשע.
- ה. הנני מחיבת את הנאשם לחתום על התcheinות בסך 2000 ₪, שלא עברו, במשך שנתיים מהיום על העבירה בה הורשע. אם לא יחתום הנאשם על התcheinות כאמור תוך שבוע ימים, יאסר למשך 14 ימים ומאשרו ירוצה במצטבר לכל מאסר אחר שהוא מרצה עתה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנ策ת תוך 45 ימים.

ניתן והודיע היום א' تمוז תשע"ד, 29/06/2014 במעמד הנוכחים.

עדין בambilיה - אינשטיין, שופטת